

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 8Csp/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124432947
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radka Laceková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:6124432947.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Radkou Lacekovou, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36234176, zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47234679, proti žalovanej: A. B. C., XX.XX.XXXX, D. E. XXXX/XX, F., o zaplatenie 14.747,95 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.811,70 eura zastavuje.
- II. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietá.
- III. Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Na Okresnom súde Levice sa pod sp. zn. 8Csp/2/2025 vedie konanie v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36234176, zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47234679, proti žalovanej: A. B. C., XX.XX.XXXX, D. E. XXXX/XX, F., o zaplatenie 14.747,95 eura s príslušenstvom. Toto súdne konanie začalo dňa 20.11.2024, kedy bola žaloba žalobcom doručená Okresnému súdu Banská Bystrica.

2. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu istiny 14.747,95 eura, úroku 438,29 eura, úroku z omeškania 8,65% ročne zo sumy 14.857,17 eura od 11.10.2024 do zaplatenia, úroku z omeškania 8,65% ročne zo sumy 14.747,95 eura od 8.11.2024 do zaplatenia a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom-spotrebiteľom dňa 11.03.2021 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 20.000,00 eur zo strany žalobcu. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 335,03 eura. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď splátky úveru riadne a včas nesplácala. Žalobca Výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 17.8.2024 vyzval žalovanú na úhradu splátok, ktoré neboli riadne a včas zaplatené a žalobca touto výzvou upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva na predčasné splatenie budúcich splátok úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní. Žalovaná napriek výzve dlžné splátky neuhradila, a teda žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti budúcich splátok úveru Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 25.9.2024 pre omeškание s úhradou splátky splatnej dňa 15.6.2024. Žalobca poskytol žalovanej lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaná v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradila, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 8,65 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 11.10.2024 navýšená o 5

percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 16.10.2024 žalovanú k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaná bola vyzvanou na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Žalobca v tomto bode návrhu odkazuje na prílohu, v ktorej je uvedený prehľad splátok a úhrad (splátkový kalendár). Žalovaná ku dňu podania žaloby celkovo uhradila sumu 11.994,92 eura. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanej dlh vo výške 15.186,24 eura, ktorý pozostáva z nasledovných položiek: Istina vo výške 348,82 eura, táto suma predstavuje istinu 35.-38. Splátky spolu vo výške 348,82 eura. Úrok vo výške 438,29 eura, táto suma predstavuje úrok 35.-38. Splátky spolu vo výške 438,29 eura. Zosplatnená istina vo výške 14.399,13 eura, táto suma predstavuje len istinu splátok po zosplatnení za 39.-96. Splátky spolu vo výške 14.399,13 eura. Za účelom posúdenia schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver žalobca predložil súdu listiny, z ktorých obsahu vyplýva, že žalobca posudzoval s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle ust. § 7 ods. 1 a nasl. zákona č. 129/2010 Z. z.: 1. Interný dokument o posúdení bonity s uvedením výšky príjmu, rodinného stavu a podmienok bývania žalovanej. 2. Úverová správa z registrov dlžníkov NRKI pre účely posudzovania schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver, V rámci postupu v poskytovaní úveru napíňa žalobca svoju zákonnú povinnosť preverovania bonity žalovanej dôsledným zisťovaním jej kreditného skóre, ktoré zaisťuje oddelenie úverových rizík žalobcu. Týmto procesom je posudzovaná príjmová a výdavková stránka žalovanej a ďalej sa skúmajú informácie o premenných hodnotách žalovanej ako je vek, vzdelanie, zdroj príjmov, rodinný stav, počet detí, spôsob bývania a pod. Pre tento účel je využívaný štatistický model, ktorého výstupom je pravdepodobnosť dodržania úverových záväzkov zo strany žalovanej. Tento model je postavený na logickej regresii, kde sa jednotlivé dichotomické premenné opierajú o ďalšie. Pre každú produktovú líniu potom žalobca využíva odlišný model pre zistenie kreditného skóre žalovanej. Rovnako tak sú nastavené hodnoty minimálneho kreditného skóre, ktorého nedosiahnutím je posudzovaná žiadosť zamietnutá. Uvedené posudzovanie bonity na základe parametrov vytvorených odbornými zamestnancami žalobcu vykonáva automatizovaný systém s výsledkom, ktorý predstavuje limit najvyššej mesačnej splátky. V rámci neho je overovaná schopnosť žalovanej splácať ďalšie finančné záväzky a hradiť nevyhnutné životné výdavky. Je zohľadňované rodinné postavenie žalovanej, najmä vyživovacia povinnosť, príjem partnera žalovanej, prípadne ďalšie skutočnosti. Pokiaľ z takto uvedených informácií vznikne pochybnosť o pravosti tvrdení žalovanej, pristupuje žalobca k žiadosti o predloženie potvrdenia o výške príjmu a výpisu z bankového účtu. Existenciu prípadných ďalších pochybností ohľadom bonity žalovanej minimalizuje žalobca kontrolou žalovanej v externých registroch. Využívané sú registre Sociálnej poisťovne pre overenie príjmu žalovanej a jeho zamestnávateľa, poprípade overenie poberania dôchodku a úverové registre NRKI s ktorých pomocou sa zhromažďujú informácie, ako je napr. existencia záväzkov, ich výška, historická platobná morálka žalovanej. Hodnotu informácií z týchto registrov je pritom potrebné považovať za významnú s ohľadom na skutočnosť, že poskytujú obraz o stave záväzkov u veľkého počtu veriteľov- dá sa povedať, že u prevažnej väčšiny relevantných inštitucionálnych veriteľov pôsobiacich na trhu.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 5.12.2024 pod č.k. 15Up/650/2024– platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu istinu 14.747,95 eura, úrok 438,29 eura, úrok z omeškania 8,65% ročne zo sumy 14.857,17 eura od 11.10.2024 do zaplatenia, úrok z omeškania 8,65% ročne zo sumy 14.747,95 eura od 8.11.2024 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor. Taktiež ho zaviazal k úhrade trov konania. Tento platobný rozkaz bol žalovanej doručený dňa 9.12.2024 do vlastných rúk. Proti uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná včas vecne odôvodnený odpor, ktorý podala na poštovú prepravu dňa 13.12.2024, v ktorom uviedla, že uplatňovaný nárok je nedôvodný a neopodstatnený a nesúhlasí s ním v celom rozsahu. Nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy uloženej v tomto platobnom rozkaze, ktorú si žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky s úniovým právom. Žalovaná zastáva názor, že platobný rozkaz je v zjavnom rozpore s právnymi predpismi. Platobný rozkaz je v rozpore s ustanovením § 172 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a S 3 ods. 6 b) Zákona o upomínacom konaní. Žalovaná je názoru, že zmluva uzavretá medzi ňou a žalobcom je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka a Zákona o ochrane spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovné ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a

povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Žalovaná je názoru, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade a § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR IMCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Žalovaná uvádza, že z internetovej stránky NBS je zrejmé, že úrokové miery podobného úveru pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (96 mesačných splátok) v mesiaci 03/2021 boli vo výške 5,95 % p.a. Z toho je podľa názoru žalovanej zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi žalobcom a žalovanou vo výške 12,90 % p.a. viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Žalovaná má za to, že v danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto by mala byť s poukazom na ust. § 39 OZ zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. Žalovaná uviedla, že v tomto prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi žalobcom a žalovanou predstavuje 216,81 % z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 116,81 % prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Vzhľadom na vyššie uvedené je žalovaná toho názoru, že by mal súd považovať dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka). Podľa žalovanej je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky dojednané v zmluve o spotrebiteľskom úvere, sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvykle určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným najmä bankami pri poskytovaní úverov. Žalobca v podanej žalobe uvádza, že k zosplateniu budúcich splátok úveru pristúpil v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy. Žalovaná uviedla, že pokiaľ ide o úpravu práva žalobcu ako veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, je uvedené znenie ÚZP podľa § 2 písm. a) Hlavy 6 v rozpore s ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ neplatné. p

Je zrejmé, že v ÚZP chýba právna úprava, ktorá by žalobcovi stanovovala pred vyhlásením predčasnej splatnosti upozorniť žalovaného. Má za to, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo odôvodnila aj rozhodnutím Národnej banky Slovenska č. k. G. zo dňa 12.6.2017, na základe ktorého bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 15.000 EUR, pretože v posudzovaných zmluvách, ktoré uzatváral, používal identické znenie ÚZP, týkajúce sa zosplatenia úveru, ktoré boli v rozpore s ust. § 53 ods. 9 OZ, z ktorého cit.: „Výrok I. bod 1. ods. 1.1 rozhodnutia: Zmluvné podmienky uvedené v písm. a), v ktorých si účastník konania dojednal pre prípad oneskorenia so splatením aspoň dvoch splátok alebo v prípade oneskorenia sa s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace právo na zosplatenie celého úveru, spôsobujú v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko sa neprimerane v jeho neprospech odchyľujú od ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené ustanovenie Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ (teda aj účastník konania) uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z vyššie uvedeného plynie, že citované zmluvné podmienky sa neprimerane odchyľujú od ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V zmysle uvedeného ustanovenia Občianskeho zákonníka nie je účastník konania oprávnený predčasne zosplatiť spotrebiteľský úver po omeškaní spotrebiteľa so zaplatením iba dvoch splátok, ale ani po omeškaní trvajúcim viac ako tri mesiace bez toho, aby účastník konania upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní, tak ako to predpokladajú citované zmluvné podmienky. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti zastáva orgán dohľadu názor, že zmluvné podmienky, ktoré priznávajú účastníkovi konania nárok na uplatnenie práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Orgán dohľadu v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 14. marca 2013 vo veci C-415/11 B. H. I. C. J. J. C., K. A. B. (C.), v ktorom Súdny dvor Európskej únie výkladom smernice Rady 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách stanovil zásadné pravidlo pre kvalifikáciu zmluvnej podmienky za nekalú, ak sa odchyľuje od noriem zákona v neprospech spotrebiteľa.“ Napriek tomu ich žalobca v tomto prípade opätovne použil, a to v rozpore s uvedeným rozhodnutím, ako aj s ust. § 53 ods. 9 OZ.

Žalovaná ďalej uviedla, že ustanovenie § 53 ods. 9 OZ sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinnosti spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky. Samotné ustanovenie § 565 OZ umožňuje, aby

v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatností najbližšej nasledujúcej splátky.

Žalovaná vyjadrila názor, že možnosť predčasného zosplatenia úveru je v zmysle znenia § 2 písm. a) Hlavy 6 ÚZP dojednaná v rozpore s právnymi predpismi, teda neplatne, a preto musí byť takýto úkon považovaný za neplatný. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ okrem dôsledkov vyplývajúcich z dôvodovej správy sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinnosti spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky. Vzhľadom na už uvedené je žalovaná toho názoru, že žalobca má nárok len na úhradu omeškania so splácaním žalovaného. Prevyšujúcu časť žaloby by podľa jej názoru mal v takomto prípade konajúci súd zamietnuť z dôvodu, že sa jedná o nárok, ktorý je v zjavnom rozpore s právnymi predpismi (nakoľko v čase podania žaloby splatnosť splátok ešte nenastala).

Žalovaná trvá na tom, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, keďže nemala možnosť individuálne zmluvu pripomenkovať, ale pre získanie úveru musela prijať vopred pripravenú zmluvu žalobcom. Z tohto dôvodu sa otvára priestor pre ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ako spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu informovanosti, alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej zmluvy.

Žalovaná nesúhlasí s platobným rozkazom z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi. Z preloženej Zmluvy je, podľa žalovanej zrejme, že veriteľ vystupuje voči žalovanej ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu vystupuje žalovaná ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného by mal preto súd predmetný právny vzťah posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení ku dňu 11.03.2021, teda dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Za týmto účelom je povinnosťou dodávateľa splniť si zákonnú povinnosť a v zmluvách o spotrebiteľských úveroch uvádzať údaje, tak ako sú špecifikované v § 9 ods. 2 vyššie citovaného zákona. Pre prípad nesplnenia takejto povinnosti, tak ako je to zrejme z ustanovenia § 11, je poskytnutý spotrebiteľský úver nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru žalovanej len skutočnosť, že si veriteľ preukázateľne splnil svoje povinnosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. má za následok, že veriteľ má právo podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Podľa žalovanej žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu iba vo všeobecnej rovine konštatuje, že si splnil svoju zákonnú povinnosť preverovania bonity žalovanej dôsledným zisťovaním jej kreditného skóre, ktoré zaisťuje oddelenie úverových rizík žalobcu. Podľa tvrdenia žalobcu, je pre tento účel využívaný štatistický model, ktorého výstupom je pravdepodobnosť dodržania úverových záväzkov zo strany žalovanej. Žalobca ďalej tvrdí, že tento model je postavený na logickej regresii, kde sa jednotlivé dichotomické premenné opierajú o ďalšie. Podľa žalovanej dôkazné bremeno znáša žalobca, a preto ako dodávateľ je povinný preukázať, že posudzoval s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalovaná má však za to, že žalobca nepredložil súdu dôkaz o tom, akým spôsobom skúmal jej bonitu, teda akým spôsobom dospel k názoru, že bude schopnou poskytnutý úver splácať. Podľa názoru žalovanej žalobca svoje tvrdenie o skúmaní jej bonity nepreukázal. Okrem predloženej listiny „Úverová zpráva“ žalobca nepredložil dôkaz, že preveril príjem žalovanej u zamestnávateľa tak, ako tvrdí, že zohľadnil jej ďalšie finančné záväzky a úhradu nevyhnutných životných nákladov. Z predloženej listiny „Úverová zpráva“ je tiež zrejme, že v čase od 18.12.2020 do dňa poskytnutia úveru, t.j. dňa 11.03.2021 žalovaná požiadala o úver vo výške 1.400,00 eur s mesačnou splátkou vo výške 42,00 eur u iného veriteľa a tento jej bol zamietnutý, pričom žalobca poskytol žalovanej úver s mesačnou splátkou vo výške až 335,03 eura. Z pohľadu žalovanej je logické, že spotrebiteľ žiada veriteľa o poskytnutie úveru v čase, keď tento potrebuje. Tak to bolo aj v jej prípade. Podľa názoru žalovanej je práve z uvedeného dôvodu povinnosťou veriteľa zisťovať schopnosť žiadateľa splácať poskytnutý nový úver s prihliadnutím na jeho príjem ako ja na ďalšie skutočnosti, najmä na iné, skutočné mesačné výdavky. Žalovaná má za to, že bez zisťovania ďalších okolností, okrem skúmania mesačných splátok už poskytnutých úverov, nie je možné konštatovať, že žalobca konal pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou.

Podľa žalovanej žalobca nepreukázal splnenie vyššie uvedenej povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., že s odbornou starostlivosťou preveril jej bonitu. Vzhľadom na uvedené má za to, že nemôže od žalovanej žiadať celý dlh jednorazovo splatiť, z čoho sa javí, že nedošlo k platnému zosplateniu úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za

bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca podľa nej v konaní nepreukázal dôvodnosť nároku na zaplatenie žalovanej sumy, nesplnil si svoju dôkaznú povinnosť a neunesol dôkazné bremeno.

Zo strany žalobcu došlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, čo by malo mať za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaná navrhla, aby súd napadnutý platobný rozkaz zrušil a aby po vykonanom dokazovaní vydal rozsudok, v ktorom určí, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že došlo zo strany veriteľa k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 a zaviazal žalovanú na úhradu len dlžnej istiny tej-ktorej omeškanej splátky z dôvodu neplateného zosplatenia, alternatívne vydal rozsudok, v ktorom určí, že dohoda o výške úrokov je absolútne neplatná z dôvodu, že ich výška je dojednaná v rozpore s dobrými mravmi, a vo zvyšku žalobu zamietol, a aby súd zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

4. K odporu žalovanej sa žalobca vyjadril, pričom uviedol, že žalovaná svoju procesnú obranu začína tým, že: „Podľa §7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia Zmluvy Veriteľ je pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom ...“ Žalobca poukazuje na úvodné ustanovenia úverovej zmluvy, kde sú uvedené požadované informácie, podľa ktorých žalobca posúdil bonitu žalovanej. Žalobca predložil súdu listiny, z ktorých vychádzal pri skúmaní bonity žalovanej: 1. Interný dokument o posúdení bonity s uvedením výšky príjmu, rodinného stavu a podmienok bývania žalovanej ku dňu uzatvoreniu zmluvy, 2. Úverová správa z registrov dlžníkov NRKI pre účely posudzovania schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver ku dňu uzatvoreniu zmluvy – súčasť príloh podanej žaloby, 3. Výpis z bankového účtu žalovanej za účelom preukázania príjmu a výdavkov, 4. Potvrdenie o výške dôchodku. Žalovaná uhradila žalobcovi riadne a včas sumu 11.994,92 eura, a teda v čase poskytnutia úveru bola jej bonita v dostatočnej výške. Žalobca zobral do úvahy, že uvedený úver bol poskytnutý na refinancovanie iných dlhov žalovanej v zmysle ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Žalobca ďalej poukazuje na procesnú obranu žalovanej, ktorá uvádza: „Žalobca mohol následne až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. ... čo je menej ako zákonom stanovené 3 mesiace v zmysle ustanovení §53 ods. 9 OZ.“ Žalobca predložil súdu listinu: Výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 17.8.2024- daná na poštovú prepravu dňa 21.8.2024 pod podacím číslom RG274964617SK doručená dňa 23.8.2024, Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 25.09.2024- daná na poštovú prepravu dňa 26.9.2024 pod podacím číslom L. doručená dňa 2.10.2024 uložením na pošte. S ohľadom na uvedené žalobca dal do pozornosti súdu skutočnosť, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve na strane č. 1 a spôsob výkonu tohto práva je daný zákonom. Žalobca uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď splátky úveru riadne a včas nesplácala. Žalobca Výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 17.8.2024 vyzval žalovanú na úhradu splátok, ktoré neboli riadne a včas zaplatené a žalobca touto výzvou upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva na predčasné splatenie budúcich splátok úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní. Žalovaná napriek výzve dlžné splátky neuhradila, a teda žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti budúcich splátok úveru Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 25.09.2024 pre omeškanie s úhradou splátky splatnej dňa 15.06.2024. Žalobca k právnomu názoru žalovanej o neplatnosti časti právneho úkonu pre rozpor odplaty (úroku) s dobrými mravmi uvádza, že nie je správny s ohľadom na to, že nemá oporu v ustanoveniach právneho poriadku SR. Do pozornosti súdu dal skutočnosť, že výška maximálnej odplaty v spotrebiteľských úverových zmluvách bola stanovená právnym predpisom ku dňu a 11.03.2021 nasledujúco: ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“ ust. § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z.: „Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy.“ ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z.: „Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov.“

S ohľadom na uvedené, maximálnu výšku odplaty upravuje zákonné ustanovenie konkrétnou číselnou hodnotou 17,44% a táto hodnota odplaty nebola prekročená zmluvnými dojednaniami v úverovej zmluve RPMN 13,70 %, a teda čo je v súlade so zákonom musí, byť v súlade s dobrými mravmi. Žalobca pripojil Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrťrok 2020. Záverom uviedol, že trvá na podanej žalobe a navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci.

5. Okresný súd Levice v zmysle § 167 ods. 4 CSP vyzval žalovanú, aby sa v stanovenej lehote vyjadrila k vyjadreniu žalobcu o odporu žalovanej. V písomnom podaní doručenom súdu 21.2.2025 k predčasnemu zosplatneniu úveru žalovaná uviedla, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že k vyhláseniu mimoriadne splatnosti úveru došlo v súlade so zákonom. K tvrdeniu žalobcu uviedla, že ako vyplýva zo z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného tak je, podľa názoru žalovanej, možné vyvodiť dva základné predpoklady, ktoré musia byť splnené kumulatívne na to, aby veriteľ mohol úver zosplatiť, a to uplynutie 3 mesiacov od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a upozornenie dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva úver zosplatiť. V rámci upozornenia na možnosť zosplatnenia úveru by mal byť veriteľ povinný oboznámiť dlžníka s tým, že je v omeškaní s úhradou dlhu, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní a aká je jej výška (rozhodnutie NS SR sp zn 5Cdo/2/2023). Podľa názoru žalovanej je nedostačujúce, keď veriteľ oboznámi spotrebiteľa iba s celkovým aktuálnym dlhom bez toho, aby uviedol, s ktorou konkrétnou splátkou a v akej výške je spotrebiteľ v omeškaní. Podľa žalovanej uvedené je dôležité najmä preto, aby sa dlžníkovi poskytla možnosť odvrátenia predčasného zosplatnenia úveru tým, že splátku, s ktorou je v omeškaní a pre ktorú mieni veriteľ úver zosplatiť, v celom rozsahu uhradí. Je zrejmé, že Výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 17.08.2024 neobsahuje určenie splátky, pre nesplnenie ktorej žalobca upozorňuje žalovanú na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Rovnako, neobsahuje konkrétnu splátku, pre nezaplatenie ktorej došlo k zosplatneniu úveru ani Výzva na zaplatenie celého úveru zo dňa 25.09.2024. Z uvedeného sa javí, že je možné predpokladať, že k zosplatneniu úveru nedošlo v súlade so zákonom a je neplatné.

Žalovaná ďalej uviedla, že ak by aj bolo možné považovať zosplatnenie žalobcu (aj bez uvedenia konkrétnej splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní) za platné zo strany žalobcu by aj tak nedošlo k dodržaniu postupu ustanoveného v § 53 ods. Občianskeho zákonníka, keďže právo na zosplatnenie musí veriteľ uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Žalobca po nezaplatení splátky splatnej dňa 15.08.2024 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva, podľa § 565 OZ listom zo dňa 17.08.2024. Splatnosť najbližšej splátky bola dňa 15.09.2024, z čoho podľa názoru žalovanej vyplýva, že posledný deň, kedy mohol žalobca právo na zosplatnenie úveru využiť bolo dňa 14.09.2024. Žalobca však úver vyhlásil za predčasne splatný až dňa 25.09.2024, teda podľa žalovanej tak právo nepoužil najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a takýto úkon by nemal mať za následok, že úver poskytnutý žalobcom sa stal predčasne splatným, a teda nenastala splatnosť záväzku žalovanej v súlade so zmluvou a so zákonom. Nakoľko sa žalobca domáha plnenia od žalovanej na tom skutkovom základe, že platne zosplatiť úver, súd by mal žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

Žalovaná je názoru, že dohoda o výške úrokov musí byť dojednaná v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa prieciť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný.

Žalovaná nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že je možné považovať za súladné s dobrými mravmi, ak nebankový subjekt v porovnaní s bankami poskytuje úvery s úrokovou sadzbou predstavujúcou 396,45% z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 216,81% prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami. K tvrdeniu žalobcu, že v prípade, ak nie je prekročená hodnota odplaty, tak úrok je v súlade s dobrými mravmi žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 9Co/143/2018 zo dňa 25.4.2019, kde v obdobnej veci vyhodnotil súd prvej inštancie dojednanie o výške úrokovej sadzby pre rozpor s dobrými mravmi ako neplatné. Žalobca napádal záver súdu prvej inštancie o neplatnosti úrokov je v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku- ročnú úrokovú sadzbu úveru. Ďalej žalobca tvrdil, že zákonodarca výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov- uvedené teda nenachádza oporu v oblasti komparácie s úrokovými sadzbami bankových subjektov. Krajský súd v Bratislave v odôvodnení rozhodnutia (bod 18.) k námietke žalobcu konštatuje nasledovne, cit.: „Pokiaľ ide o výšku zmluvných úrokov, za platne dojednané možno

preto považovať iba také zmluvné ustanovenie o ich výške, ktoré ju stanovuje v súlade s dobrými mravmi. Žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníkovi úver s dobou splatnosti 36 mesiacov so zmluvným úrokom vo výške 70 % ročne. Podľa Národnej banky Slovenska v čase uzavretia zmluvy (mesiac október 2013) bola priemerná výška úrokov pri spotrebiteľských a tzv. ostatných úveroch poskytovaných bankami domácnostiam s dobou splatnosti 1-5 rokov vo výške 12,96 %. Zmluvou o úvere stanovená úroková sadzba prevyšuje túto priemernú úrokovú sadzu viac než 5-násobne, čo správne zistil súd prvej inštancie. Možno teda uzavrieť, že úroky boli v zmluve dojednané v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko ich výška podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, pričom je odôvodnené predpokladať, že pokiaľ by žalobkyňa ako spotrebiteľka nebola v zložitej finančnej situácii, nezaviazala by sa platiť takto neprímerane vysoký úrok z požičaných peňazí. K odvolacej námietke žalovaného, že nemožno zohľadňovať len výšku úrokov, ale iba celkovú výšku odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov podľa S 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka odvolací súd uvádza, že predmetné ustanovenie nevylučuje posúdenie súladu výšky úrokovej sadzby (a prípadne ďalších zložiek odplaty) s dobrými mravmi, ale predstavuje osobitný regulačný mechanizmus, ktorý sa v žiadnom prípade nevylučuje s uplatnením korektívu dobrých mravov. Inými slovami aj zmluva uzavretá s odplatou neprekračujúcou limit vyplývajúci z S 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka môže byť v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko skúmanie rozporu s dobrými mravmi nie je obmedzené iba na matematické porovnanie odplaty s určitým priemerom, ale zohľadňuje aj individuálne okolnosti uzavretia posudzovanej zmluvy či postavenie zmluvných strán a pod. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/404/2017 zo dňa 31.5.2018. Súčasne je v tomto prípade potrebné spomenúť dôvodovú správu k nariadeniu vlády SR č. 141/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Touto novelou sa vykonáva § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ustanovením najvyššia prípustná výška odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov, pričom i vláda SR predpokladala že samotné stanovenie tejto najvyššej prípustnej odplaty nevylučuje uplatnenie korektívu dobrých mravov. Podľa textu dôvodov správy.- „V súvislosti s RPMN je potrebné ešte uviesť, že v niektorých súdnych rozhodnutiach už odplata požadovaná na úrovni 23 % a viac je posudzovaná ako v rozpore s dobrými mravmi a teda v kontexte s vyššie načrtnutou tabuľkou RPMN celkové náklady by pri verifikácii dobrých mravov nemali prekročiť 30 - 35 %, pričom plnenie dosahujúce 40- 50 % by bolo možné označiť pri splnení ďalších znakov za úžerné. V uvedenom kontexte bude vždy aplikovateľná aj skutková podstata úžery pri zachovaní správneho právneho posúdenia hrubého nepomeru proti plnenia a jej ostatných znakov- v danom kontexte bude, aby súdy pri zachovaní vzťahu subsidiarity § 39 Občianskeho zákonníka správne vyhodnotili aj aplikačný rozmer § 39a Občianskeho zákonníka, ktorý predstavuje iba jeden z dôvodov neplatnosti právneho úkonu. Uvedeným dlhodobo judikovaným pravidlám sa musí regulatívnym spôsobom prispôbiť aj trh požičiavania peňažných prostriedkov spotrebiteľom, keďže výhodnosť tohto prispôsobenia je práve v dosiahnutí právnej istoty v otázke platného dojednania spotrebiteľskej zmluvy.“

Žalovaná poukázala na ďalšie rozhodnutia súdov: rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 7CoCsp/54/2020 z 24.6.2021, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR IMCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.9.2013 sp. zn. 3Co/151/2013 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 16.09.2019 sp. zn. 5Csp/67/2019, Okresného súdu Trebišov zo dňa 05.06.2020 sp. zn. 4Csp/33/2020, Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 10. 05. 2021 sp. zn. 11Csp/105/2020, rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10Csp/111/2023 zo dňa 12.3.2024, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoCsp/41/2020 z 26.11.2020, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 10Co/48/2018 z 31.1.2019, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoCsp/233/2019 zo dňa 14.10.2020 a ďalšie.

6. Žalobca sa vyjadril k vyššie citovanému vyjadreniu žalovanej v tom zmysle, že postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a splnil obligatórnu a zároveň kumulatívnu podmienku platného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy a nie je pravdou tvrdenie žalovanej, že zosplatnenie úveru je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca dôkazne preukázal striktné splnenie všetkých podmienok uvedeného ustanovenia, a to nasledovne:

a) žalovaná uhradila naposledy splátku dňa 15.5.2024 (platbou zo dňa 14.5.2024), t.j. dostala sa do omeškania so splátkou splatnou dňa 15.06.2024,

b) Výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 17.8.2024– t.j. posledná výzva pred zosplatnením žalovanú upozornila, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy dôjde k zosplateniu úveru, pričom žalovanej bola

poskytnutá lehota 15 dní na úhradu. Predmetná výzva bola zasielaná ako doporučená zásielka prostredníctvom Slovenskej pošty a bola doručená žalovanému dňa 23.8.2024,

c) Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 25.9.2024, ktorá bola doručená žalovanej dňa 2.10.2024. Predmetné listiny spolu s podacími hárkami preukazujúcimi zaslanie listín a výpisom Slovenskej pošty – Sledovanie zásielok žalobca doložil súdu. Z uvedeného, podľa žalobcu, vyplýva, že v čase zosplatnenia úveru (úver bol zosplatnený dňa 25.9.2024) bola žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace s úhradou splátky splatnej dňa 15.6.2024, žalovaná bola upozornená na možné zosplatnenie a bola jej poskytnutá zákonom stanovená lehota 15 dní na úhradu dlžnej sumy (listom zo dňa 17.8.2024, doručeným žalovanej dňa 23.8.2024). Žalovaná napriek výzve dlžné splátky neuhradila, a teda žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti budúcich splátok, a to pred splatnosťou splátky splatnej dňa 15.10.2024. To znamená, že žalobca nepochybne splnil zákonný predpoklad ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

Čo sa týka tvrdenia žalovanej, že výzva na zaplatenie dlžnej sumy neobsahuje označenie konkrétnej splátky, s ktorou je žalovaná v omeškaní, žalobca uvádza, že zo znenia § 565 OZ v spojení s § 53ods. 9 OZ (v znení účinnom ku dňu podpísania úverovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným) nevyplýva povinnosť identifikovať splátku, pre nezaplatenie ktorej je vyhlasovaná predčasná splatnosť. Podmienkou zosplatnenia je len omeškanie so zaplatením splátky viac ako tri mesiace za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z obsahu právneho úkonu vyplýva, že žalovaná bola upozornená na možnosť žiadať zaplatenie celej pohľadávky z úveru, a teda boli splnené náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalovaná, v ktorej dispozícii bolo plnenie povinností z úverovej zmluvy, tak mala objektívnu vedomosť o omeškaní s platením úverových splátok čo do počtu a ich výšky. Porušenie povinnosti dlžníka z úverovej zmluvy nemôže byť vykladané na ťarchu veriteľa. Žalobca má za to, že žiadnym zákonným ustanovením nie je upravená forma ani náležitosti výzvy pred zosplatnením. Z dikcie § 53 ods. 9 OZ vyplýva pre obsah tohto právneho úkonu povinná náležitosť, že spotrebiteľ musí byť upozornený na uplatnenie práva veriteľa požadovať splatnosť celej pohľadávky. Žiadne ďalšie povinné náležitosti toto ustanovenie nevyžaduje. Podľa žalobcu žalovaná žiada súd, aby svojim rozhodnutím „dotváral“ právo nad rámec bežného výkladu §53 ods. 9, keďže neexistuje žiadne zákonné ustanovenie, ktoré by mu ukladalo povinnosť zahrnúť do výzvy aj identifikáciu splátky, s ktorou je žalovaný v omeškaní. Ustanovenie § 565 OZ rovnako neobsahuje žiadnu dodatočnú špecifikáciu týkajúcu sa splátky, s ktorou musí byť spotrebiteľ v omeškaní.

Čo sa týka tvrdení žalovanej týkajúcich sa výšky dojednaného úroku žalobca uvádza, že žiadny právny predpis, vrátane predpisov chrániacich spotrebiteľov, neustanovuje maximálnu výšku úrokovej sadzby, ktorá by mohla byť medzi stranami v zmluve dohodnutá, s cieľom predísť dojednávaniu neprímerane nevýhodných úverov, ustanovil Občiansky zákonník v § 53 ods. 6 najvyššiu prípustnú odplatu, pričom výška a spôsob výpočtu je presne určená naň nadväzujúcim nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa uvedené ustanovenie vykonáva (ďalej aj ako „nariadenie“). Ako bolo už uvedené vo vyjadrení k odporu- najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 4. štvrtrok 2020 bola stanovená nariadením číselnou hodnotou 17,44 % a táto hodnota odplaty nebola prekročená zmluvným dojednaním v úverovej zmluve (RPMN v úverovej zmluve bola dojednaná na hodnotu 13,70 %), a teda čo je v súlade so zákonom musí byť v súlade s dobrými mravmi. Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2020 boli prílohou vyjadrenia k podanému odporu. Inštitútu dobrých mravov nemožno priznať väčšiu váhu, než mu v konfrontácii s jasnými a z hľadiska obsahu dispozície právnej normy pochybnosti nevzbudzujúcimi ustanoveniami § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1a ods. 1 nariadenia prináleží. Aby bolo možné flexibilne zohľadniť potrebu zmien pri odplate a stanovení jej najvyššej prípustnej výšky, ponechalo sa toto určenie vláde Slovenskej republiky, ktorá odplatu a jej najvyššiu prípustnú výšku ustanovuje vládnym nariadením. Žalobca svojim konaním rešpektuje právnu úpravu stanovujúcu limit pre úrokové sadzby, má legitímne očakávanie, že za to nebude zo strany štátnych orgánov sankcionovaný. Vzhľadom na vyššie uvedené, t.j., že výška odplaty za úver neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu (§ 53 ods. 6 O. z.) a teda na jej základe nemožno vyhodnotiť neplatnosť zmluvy o úvere a s poukazom na to, že neplatnosť zmluvy nie je možné určiť len s odkazom na dobré mravy.

Žalobca ďalej uviedol, že je potrebné zohľadniť aj zmluvnú voľnosť zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy, čo znamená že žalobca sám dobrovoľne predmetnú zmluvu za dohodnutých podmienok, vrátane úrokov z úveru vo výške 13,70% so žalovanou uzavrel. Ak s podmienkami zmluvy nesúhlasila, mala možnosť zmluvu odmietnuť, čo však neurobila a s podmienkami uvedenými v úverovej zmluve súhlasila. Nie je sporné, že úroky za poskytnutie úveru sú vo svojej podstate „cenou“ za poskytnutie peňazí. Žalobcovi nie je zrejmé, akými matematickými operáciami dospela žalovaná k výške úroku uvádzanom

vo vyjadrení, preto sa k tomu ani nevie vyjadriť. Ako už bolo uvedené, úrok podľa úverovej zmluvy bol dohodnutý vo výške 13,70%. Podľa názoru žalobcu napadnutý platobný rozkaz vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, opierajúceho sa o nespochybniteľné dôkazy a skutočnosť, že žalovaná sa s nimi nestotožňuje, neznamená, že sú nesprávne alebo nezákonné. Z uvedeného dôvodu a na základe vyššie uvedených skutočností žalobca považuje odpor žalovanej za nedôvodný a žalobca na podanom návrhu trvá a žiada o priznanie uplatneného peňažného nároku a trov konania.

Žalobca poukázal na rozhodnutia súdov: rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/18/2023-228 zo dňa 8.5.2023, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/143/2018zo dňa 24.09.2019, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/36/2022 zo dňa 15.06.2023.

7. Písomným podaním doručeným súdu dňa 5.9.2025 žalobca uviedol, že žalovaná po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu dňa 20.11.2024 do dňa 5.9.2025 vykonala nasledovné úhrady: 11.8.2025 76,30 eura, 11.8.2025 125,00 eur, 8.7.2025 76,30 eura, 8.7.2025 125,00 eur, 11.6.2025 76,30 eura, 11.6.2025 125,00 eur, 13.5.2025 76,30 eura, 13.5.2025 125,00 eur, 9.4.2025 125,00 eur, 9.4.2025 76,30 eura, 10.3.2025 76,30 eura, 10.3.2025 125,00 eur, 11.2.2025 125,00 eur, 11.2.2025 76,30 eura, 8.1.2025 76,30 eura, 8.1.2025 125,00 eur, 6.12.2024 125,00 eur, 6.12.2024 76,30 eura. Vzhľadom na správanie žalovanej, žalobca zobral žalobný návrh v časti 1.811,70 eura späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

8. Súd vec právne posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov:

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej „OZ“) (v znení účinnom k 11.03.2021), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 497 veta zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

16. Podľa § 216 ods. 1 a ods. 2. CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

17. Podľa § 294 CSP, zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

18. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

19. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v čase zosplatenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 565 OZ v znení účinnom v čase zosplatenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom k 11.03.2021) (ďalej ako ZoSÚ), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

27. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

28. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady

spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

31. Podľa § 2 písm. h) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 2 písm. i) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

33. Podľa § 2 písm. l) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

34. Podľa § 7 ods. 1 ZoSU, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

35. Podľa § 7 ods. 2 ZoSU, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

36. Podľa § 7 ods. 16 ZoSU, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

37. Podľa § 7 ods. 17 ZoSU, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5; b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

38. Podľa § 7 ods. 19 ZoSU, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

39. Podľa § 7 ods. 20 ZoSU, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

40. Podľa § 7 ods. 21 ZoSU, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

41. Podľa § 7 ods. 23 ZoSU, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit

pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

42. Podľa § 7 ods. 27 ZoSU, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa.

43. Podľa § 7 ods. 41 ZoSU, opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska, sa ustanoví a) metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a ich minimálna výška, a spôsob určenia limitov pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška a spôsob zohľadnenia možného nárastu úrokových sadzieb a čo sa rozumie výrazným prevyšovaním súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov podľa odsekov 24 a 31, b) požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa, c) limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru a výška tohto limitu, d) podrobnosti o podmienkach na postupné splácanie spotrebiteľského úveru, e) limit na podiel spotrebiteľských úverov poskytnutých prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu voči celkovému objemu poskytnutých spotrebiteľských úverov a výška tohto limitu, f) limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu a metodika na výpočet tohto podielu.

44. Podľa § 9 ods. 1 ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

45. Podľa § 9 ods. 2 ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

46. Podľa § 10 ods. 1 ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti: a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), c), d), e), g) a u); b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

47. Podľa § 11 ods. 1 ZoSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c)

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

48. Podľa § 11 ods. 2 ZoSU, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

49. Podľa § 20 ods. 1 písm. a) ZoSU, veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu: a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a.

50. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa so žalobou, s listinnými dôkazmi, súd zistil tento skutkový a právny stav:

53. Dňa 11.3.2021 žalobca a žalovaná uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere- účelový úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 20.000,00 eur, ktorý slúžil na úhradu záväzkov: úver v sume 4.513,00 eur vzniknutý zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 15.1.2020 so spoločnosťou H. M., H., úver v sume 4.584,00 eur vzniknutý zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 29.5.2020 so spoločnosťou H. M., H. a úver v sume 8.424,00 eur vzniknutý zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 16.10.2017 so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s.. Úver v sume 20.000,00 eur vzniknutý zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 11.3.2021 so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. sa žalovaná zaviazal splácať v 96-ich mesačných splátkach vo výške 335,03 eura, prvá splátka bola splatná 16.5.2021. Splatnosť splátok bola stanovená k 15. dňu v mesiaci, RPMN činila 13,7% p.a., ročná úroková sadzba 12,9% p.a.. V zmluve je uvedená celková čiastka úveru splatná spotrebiteľom vo výške 32.162,88 eura.

54. Žalobca v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že jeho predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov.

55. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi zmluvnými stranami na základe zmluvy uzavretej dňa 11.3.2021 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

56. Súd konštatuje, že napriek skutočnosti, že zmluva o spotrebiteľskom úvere mala formulárový charakter, bola vopred pripravená žalobcom a žalovaný nemohol ovplyvniť jej obsah, táto obsahuje všetky potrebné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, strany sporu sa predpísanou písomnou formou dohodli na predmete zmluvy, spôsobe splácania úveru a pri uzavretí zmluvy neboli obídené príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva ani ustanovenia smernice č. 93/13/EHS. V danom prípade bola medzi žalobcom a žalovanou uzatvorená písomná úverová zmluva, platnosť ktorej nebola spochybnená. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je preto potrebné vychádzať predovšetkým z obsahu úverovej zmluvy, vychádzajúc tak zo zásady zmluvnej slobody, ktorá

je základnou zásadou nielen obchodného, ale aj občianskeho práva. Táto zmluva upravila práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k splácaniu úveru, ale aj ostatných nárokov z úveru vyplývajúcich, najmä úrokov z úveru. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je tak dôležitý obsah uzatvorenej zmluvy, pokiaľ ide o platné dojednanie. Samozrejme, jednotlivé zmluvné podmienky podliehajú z hľadiska ochrany spotrebiteľa kontrole prijateľnosti. Až v prípade, pokiaľ zmluva úpravu neobsahuje, alebo sú jej podmienky neprijateľné, riadia sa práva a povinnosti zmluvných strán ustanoveniami Obchodného, prípadne Občianskeho zákonníka. Súd podrobil zmluvu o úvere aj ex offo prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok a preskúmal zmluvu ako celok, pričom nezistil žiadne zmluvné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, či neplatnosť zmluvy od jej počiatku.

57. Listom zo dňa 17.8.2024 nazvaným ako Výzva na zaplatenie dlžnej sumy žalobca oznámil žalovanej, že eviduje voči nej pohľadávku v sume 1.041,09 eura. Zároveň ju vyzval na úhradu predmetnej sumy do 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Listom zo dňa 25.9.2024 nazvaným ako Výzva k splateniu celého úveru žalobca vyzval žalovanú k splateniu celého úveru v sume 15.636,84 eura čerpaného na základe zmluvy XXXXXXXXXXXX.

58. V priebehu konania vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy vo výške 1.811,70 eura a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Nakoľko žalobca vzal svoj návrh účinne späť v časti zaplatenie sumy vo výške 1.811,70 eura, a to ešte pred predbežným prejednaním, resp. otvorením prvého pojednávania vo veci samej, súd rešpektujúc dispozičné právo žalobcu postupoval podľa § 145 ods. 2 CSP, § 146 ods. 1 CSP a konanie zastavil. Takto postupoval aj bez súhlasu žalovanej, pretože tento sa v danom prípade nevyžadoval (na prípadný nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby by sa v danom štádiu konania neprihliadalo).

59. Súd následne skúmal splnenie zákonných predpokladov platného zosplatenia budúcich splátok úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka platných v čase zosplatenia budúcich splátok úveru a s tým spojenú platnosť úkonu- výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a výzvy k splateniu celého úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Je v záujme ochrany žalovaného ako spotrebiteľa skúmať hmotnoprávny základ žalobou uplatneného nároku, pričom súd je v spotrebiteľských sporoch ex offo povinný skúmať okrem iného aj platnosť týchto právnych úkonov. Žalobcu v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie podmienok uvedených v ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

60. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase omeškania žalovaného s plnením splátok, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol veriteľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 OZ, takže otázku zosplatenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne. Zákon prísne stanovuje kritériá, za akých podmienok môže prísť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne.

61. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok) je viazané na splnenie týchto podmienok: a) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v súdnom rozhodnutí, b) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti, c) veriteľ požiadala dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Splatnosť celej pohľadávky tak nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku dlhu, prípadne či podá na súde žalobu na plnenie.

62. Účelom právnej úpravy v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Spotrebiteľ musí byť nepochybne informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

63. Súd poukazuje na najnovšiu rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/188/2023, sp.zn. 5Cdo/197/2022, sp. zn. 5Cdo/2/2023, sp. zn. 6Cdo/15/2023 ako aj rozhodnutie I.ÚS/528/2024), podľa ktorej upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na to, aby ho bolo možné považovať za kvalifikované, musí obsahovať označenie konkrétnej splátky, vo vzťahu ku ktorej veriteľ mieni dané právo uplatniť. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a platnosť tohto úkonu. Jedná sa o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi reálne sa "dozvedieť" o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a "spôsobe" ako tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie "iba" výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údajá nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť, resp. zakladať, dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú, pre ktorú plánuje predčasne zosplatniť spotrebiteľský úver. Z toho dôvodu musí dodávateľ jednostranný úkon - výzvu na zaplatenie omeškanej splátky oznámiť spotrebiteľovi určitým spôsobom, aby tento konkrétne mal vedomosť, ku ktorej pohľadávke mieni následne dodávateľ zosplatniť celý úver v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí. Vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie pre spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Zo znenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva požiadavka konkrétnosti upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka týka, t.j., že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz.

64. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 vyplýva, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.

65. Z uvedeného potom možno vyvodiť, že aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne aj ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatnenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku, ale stáva sa iba formálnym „upozornením“ nenapĺňajúcim účel predmetného ustanovenia. Bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatniť, nie je dostatočne určitým ani právny úkon, ktorým veriteľ realizoval predčasné zosplatnenie úveru. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

66. Z písomnej Výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 17.8.2024 vyplýva, že týmto úkonom žalobca žalovanej oznámil, že už dlhšie než mesiac nereaguje na výzvy na zaplatenie dlžnej sumy na úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXX, náklady súvisiace s jej pôžičkou stále rastú, v čase vyhotovenia výzvy žalobca pripočítal k dlhu žalovanej aj poplatok za zaslanie tejto upomienky vo výške 12,00 eur, pričom celková aktuálna dlžná suma je 1.041,09 eura a dôrazne požiadal žalovanú o okamžitú úhradu dlžnej sumy 1.041,09 eura, ktorá obsahuje nezaplatené úroky 485,18 eura, zmluvné pokuty 36,00 eur a istinu vo

výške 519,91 eura, na účet uvedený vo výzve a súčasne upozornil žalovanú, že ak dlžnú sumu nezaplatí ani do 15 dní od doručenia tejto výzvy, bude žalobca požadovať okamžité jednorazové vrátenie celého úveru, vrátane úrokov, nákladov a sankcií.

67. Z obsahu predmetnej Výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 17.8.2024 nevyplýva identifikácia konkrétnej splátky, s úhradou ktorej bol žalovaný v omeškaní viac ako o tri mesiace, a pre ktorú žalobca mohol resp. plánoval jednorazovo a predčasne zosplatiť celý úver. Súd tak dospel k záveru, že výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 17.8.2024, ktorou mala byť realizovaná výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je neplatným právnym úkonom pre jej rozpor s ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti, nakoľko z obsahu tejto výzvy nevyplýva označenie konkrétnej splátky úveru, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, vo vzťahu ku ktorej žalobca mienil uplatniť právo predčasne ukončiť výhodu v podobe splátok úveru (predčasne zosplatiť celý úver) vyplývajúce mu z § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Preto výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.05.2024 nemožno považovať za kvalifikovanú, teda vyvolávajúcu právne účinky predpokladané zák. ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

68. Súd poznamenáva, že zosplatenie celého úveru pre porušenie povinností spotrebiteľa (žalovaného) je jednostranným úkonom veriteľa, pre účinnosť ktorého je potrebné jeho oznámenie (doručenie) dlžníkovi. Dátum vyhlásenia úveru za splatný je jednostranným právnym úkonom veriteľa, ktorý tak môže urobiť vtedy, ak sú splnené zákonom stanovené podmienky. Vo vyhlásení o mimoriadnej splatnosti úveru veriteľ konkretizuje, ktorým dňom považuje úver za zosplatený a kedy nastávajú následky porušenia povinností zo strany dlžníka. Rovnako ku dňu vyhlásenia splatnosti úveru veriteľ vyčíslil výšku nesplateného úveru. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru veriteľ deklaruje, že boli splnené zákonné podmienky na zosplatenie úveru, čím sa celý dlh stal ku dňu uvedenému v tomto oznámení splatným.

69. Z písomnej výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 25.9.2024 vyplýva, že týmto úkonom žalobca oznámil žalovanej, že v dôsledku jeho omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úveru č. XXXXXXXXXXXX, ho vyzýva k splateniu celého úveru čerpaného na základe tejto zmluvy, dlžnej čiastky vo výške 15.636,84 eura, obratom, najneskôr do 15 dní od spísania výzvy na platobné údaje uvedené vo výzve. Podľa názoru súdu, aj z právneho úkonu veriteľa realizovaného podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, by malo byť zrejme naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (špecifikácia splátky úveru, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, vo vzťahu ku ktorej žalobca mienil uplatniť právo predčasne ukončiť výhodu v podobe splátok úveru), nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku, ale stáva sa iba formálnym "upozornením" nenapĺňajúcim účel predmetného ustanovenia. Súd tak konštatuje, že aj výzva k splateniu celého úveru zo dňa 25.9.2024 je neplatným právnym úkonom pre jej rozpor s ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti, nakoľko neobsahuje (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore) žalovaný v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, preto ju nemožno považovať za kvalifikovanú, teda vyvolávajúcu právne účinky predpokladané zák. ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

70. Na základe vyššie uvedených skutočností tak súd dospel k záveru, že žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, dôsledkom čoho súd posúdil právny úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru realizovaného žalobcom výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 25.9.2024 ako neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre jeho rozpor so zákonom. Uvedené znamená, že žalovaná bola povinná splácať splátky úveru i potom, ako žalobca neplatne zosplatiť celý úver, nakoľko neplatné zosplatenie nemalo žiadny vplyv na povinnosť žalovanej pokračovať v splácaní úveru v dohodnutých splátkach.

71. Žalobca svoj nárok skutkovo odvodil od tvrdenia o splatnosti úveru v celosti a s tým súvisiaceho nároku na úhradu úrokov a úrokov z omeškania zo zosplateného úveru, teda ako plnenie z predčasne zosplateného úveru vrátane príslušenstva zosplateného úveru. V danom prípade zo samotných listín predložených do konania žalobcom vyplýva, že neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. že zo strany žalobcu nedošlo k zosplateniu úveru zákonným spôsobom pre jeho neurčitosť tohto právneho úkonu (37 OZ) z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatenej splátky, pre ktorú sa žalobca rozhodol zosplatiť predmetný úver zmluvne dojednaným spôsobom. Súd poukazuje na ustanovenie §

216 CSP, v zmysle ktorého je súd viazaný žalobným návrhom. Súd nemôže prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmie ísť nad rámec petitu. Uvedená zásada je označovaná ako tzv. zásada „ne ultra petitem“. Viazanosť súdu žalobným návrhom (§ 216 CSP), t. j. nemožnosť súdu prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmie ísť nad rámec petitu sa vzťahuje k žalobnému návrhu (petitu) a nie k spôsobu vykonávania dokazovania, resp. k otázke, aké dôkazy je súd v konaní oprávnený vykonať alebo nevykonať.

72. Nakoľko žalobca v spore nepreukázal svoje skutkové tvrdenia o platnom zosplatnení úveru, súd mu nemohol v tomto spore priznať ani príslušenstvo uplatneného nároku v podobe úroku a úrokov z omeškania z neplatne zosplatneného úveru, keďže by došlo k porušeniu spomínanej zásady „ne ultra petitem“. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu a musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Z uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti výrokom II. tohto rozsudku zamietol. Súd nad rámec poznamenáva, že zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, ktorá zmena ani nenastala, by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP).

73. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12. 02. 2024, podľa ktorého nemožno priznať veriteľovi právo na zaplatenie splátok úveru splatných ku dňu rozhodnutia súdu, ak si v žalobe veriteľ uplatňoval zaplatenie celého predčasne zosplatneného úveru a súd dospel k záveru, že predčasné zosplatnenie úveru je neplatné. Najvyšší súd SR uzavrel, že síce by šlo o plnenie z rovnakej zmluvy, ale súd by neprípustne priznal plnenie z iného skutkového stavu, než aký bol vymedzený v žalobe. V žalobe pritom žalobca jednoznačne tvrdil, že došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru k 10.12.2017 (a aj odôvodňoval, akým postupom sa tak stalo), ktoré súd posúdil nakoniec ako neplatné a žalobca žiadal priznať práve a len takto zosplatnený úver. Najvyšší súd SR pre takéto prípady uzavrel, že ak by súd priznal za takéhoto stavu nárok na zaplatenie jednotlivých splatných splátok, porušil by tým zásadu „ne ultra petitem“, a teda prekročil by rámec vymedzeného petitu, čo je neprípustné. Predmetné rozhodnutie prešlo aj kontrolou ústavnosti, keď Ústavný súd SR v rozhodnutí zo dňa 2. októbra 2024, sp.zn. I. ÚS 528/2024 ústavnú sťažnosť proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/85/2021 z 12. februára 2024 odmietol, pričom v odôvodnení odmietajúceho rozhodnutia tiež uviedol, že „...Všeobecný súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4MCdo/15/2010 z 27. júla 2011, obdobne I. ÚS 122/2012)..... Rovnako nedôvodný je aj odkaz sťažovateľky na skutočnosť, že zo samotných skutkových zistení vyplynulo, že pohľadávka z úverovej zmluvy nie je splnená, keďže z dispozičného princípu, ktorý ovláda civilné sporové konanie, vyplýva, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Z uvedeného dôvodu má teda pre posúdenie dodržania zásady viazanosti súdu petitom rozhodujúci význam skutkový základ tak, ako ho vymedzil žalobca v žalobe, pričom tento je nosným pre skutkové zistenia, z ktorých súd následne pri právnom posúdení vychádza.“

74. Súd v súlade s uvedenou judikatúrou najvyššieho súdu poukazuje na tú skutočnosť, že podanie adresované súdu musí byť formulované jasne, zrozumiteľne a určito, a najmä žaloba, ktorou sa žalobca domáha vydania konkrétneho rozhodnutia musí v zmysle § 132 CSP obsahovať úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh, pretože iba formálne a obsahovo spôsobilá žaloba je predpokladom vecného prejednania veci. Súd v civilnom sporovom konaní nie je povinný a ani nemôže nahrádzať úkony sporových strán, ktoré zaťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (§ 150 CSP; s výnimkou a v zákonom rozsahu v prípade spotrebiteľských sporov pri ochrane slabšej strany). Ak žalobca v spore tvrdil, že došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, bol povinný toto svoje tvrdenie preukázať. Podľa súdnej judikatúry dôsledkom nesplnenia povinnosti tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť) je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre stranu, ktorá ich nesplnila, tak ako tomu bolo aj v predmetnom prípade.

75. Nakoľko súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, v konaní následne neskúmal (z dôvodu hospodárnosti konania), či žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere splnil povinnosť uloženú mu zákonom a posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver s odbornou starostlivosťou, či uplatnený nárok žalobcu nie je premlčaný, ani či nemožno poskytnutý úver posúdiť ako úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle

ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z.. Takéto posúdenie, aj keby súd učinil, by nemohlo nič zmeniť na závere, že žalobe nie je možné vo zvyšnej časti vyhovieť.

76. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, ako je uvedené v III. výroku tohto rozhodnutia, a to v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP.

77. V prípade keby bola žalovaná zastúpenou právnym zástupcom, resp. by v spore zaplatila akýkoľvek súdny poplatok, súd by o nároku žalovanej na trovy konania rozhodol tak, že by jej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, pretože mala v konaní plný úspech. Žalovanej však žiadne trovy konania nevznikli, keďže nezaplatila žiadne súdne poplatky a tiež nebola právne zastúpeným, a preto jej súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

78. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v zmysle citovaných zákonných ustanovení rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Levice na Krajský súd v Nitre, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolanie dôvody) čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych

exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení– Exekučný poriadok).